

عوامل تاثیرگذار بر توسعه صنعت گردشگری شهرهای حوزه سواحل مکران (نمونه موردی: شهر بندرجاسک)

زهره باعشی جاسکی^{۱*}، میلاد صادقی^۲

۱- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، baesi1989@gmail.com
 ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد محیط زیست ، sadeghi.1061@gmail.com

چکیده:

امروزه پیشرفت های جهانی در زمینه های مختلف باعث شده انسان امروزی زمان کمتری را به کار و تلاش در جهت برآوردن نیازهای روزمره خود صرف نماید و از طرفی چون انسان موجودی اجتماعیست خواهان آشنایی با انسانهای دیگر ، جوامع و فرهنگ های مختلف و همچنین طبیعت متنوع است . در نتیجه این زمان آزاد و طبیعت اجتماعی انسان ، باعث گردیده که گردش و سفر در عصر حاضر روشی برای گذران اوقات فراغت و تفریح باشد .

کشورها و ملل مختلف نیز با رویکردی اقتصادی این روند را گسترش داده و به گردشگری به عنوان یک صنعت نگاه کرده اند . صنعتی که هم نماد هویت و فرهنگ آنها و هم منبعی برای اشتغال زایی و ارزآوری به داخل کشور محسوب می شود.

ایران نیز کشوری وسیع با آب و هوای مختلف و فرهنگ متنوع ، دارای تاریخی کهن و ابنیه تاریخی زیادی است که استفاده از این منابع میتواند ارز زیادی را روانه کشور کند و کشور بدین وسیله از اقتصاد تک محصولی فاصله بگیرد .

مرزهای ساحلی به عنوان یکی از مکانهای گردشگری در دنیا مطرح می باشند و ایران نیز با دارابودن نوارساحلی در شمال و جنوب قابلیت توسعه گردشگری در این مرزها را دارد و با توجه به دستورات مقام معظم رهبری درخصوص رویکرد برنامه ششم توسعه در جهت توانمند سازی سواحل مکران و استفاده از قابلیت های آن ، ضروری دانستیم به بررسی عوامل تاثیرگذار بر توسعه صنعت گردشگری شهرهای حوزه سواحل مکران(نمونه موردی: شهر بندرجاسک) بپردازیم.

واژه های کلیدی: گردشگری ، سواحل مکران، بندرجاسک،

۱- مقدمه :

امروزه به گردشگری در سطح بین المللی به عنوان یه صنعت پرسود نگاه میشود که در کنار به نمایش گذاشتن هویت ، فرهنگ و تاریخ یک کشور به مردم سایر کشورها ، ارزهای آنان را به کشور وارد میکند که این امر با رونق بخشیدن به اقتصاد باعث تحرک در بطن جامعه و ایجاد شغل و کسب درآمد برای مردم کشور میزبان میگردد و درنتیجه با افزایش رونق بخش خصوصی باری از دوش بخش دولتی برداشته خواهد شد.

با توجه به اینکه ایران از لحاظ دارا بودن ابنیه و آثار تاریخی جزو ۹ کشور نخست دنیا و از لحاظ جاذبه های اکوتوریستی در میان ۱۰ کشور برتر دنیا قرار دارد (ارمغان ، ۲۳۶ : ۱۳۸۶) و از طرفی با توجه به اقتصاد تک محصولی و متکی به نفت در کشور لازم است که به گردشگری نگاه تازه ای شده و اقداماتی جهت توسعه این امر صورت پذیرد تا با دستیابی به توسعه ای پایدار به